

83 éves korában elhunyt Szilágyi Tibor Kossuth-díjas színész, Jean Reno utánozhatatlan magyar hangja

2026 július 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Gyász...

Életének 83. évében elhunyt Szilágyi Tibor Kossuth-díjas színész, a magyar színházi és filmes élet meghatározó alakja. A több mint hat évtizedes pályafutása során számos kiemelkedő színpadi szerepben, filmben és televíziós produkcióban nyújtott emlékezetes alakítást, miközben generációk számára vált ismertté jellegzetes szinkronhangjaként is, többek között Jean Reno állandó magyar hangjaként. Emlékét a magyar kultúra maradandó értékei őrzik.

Életének 83. évében meghalt Szilágyi Tibor Kossuth-díjas színész – tudatta felesége pénteken az MTI-vel.

Szilágyi Tibor színészként és szinkronhangként is emlékezeteset alkotott

Nem motoszkált benne sokáig, hogy színész legyen: eredetileg filmrendezőnek készült, de arra a szakra akkor nem jelentkezhetett. A József Attila Gimnáziumban tanult, ahol egy iskolai színdarabban játszott együtt későbbi pályatársaival, Bálint Andrással és Szombathy Gyulával. A sikerélmény meghatározó volt, ennek hatására kezdett el egy félprofi színjátszó társulatba járni, bár az első próbálkozása a Színház- és Filmművészeti Főiskolán sikertelenül végződött. A következő felvételiig segédmunkásként dolgozott, de a színpad gondolata nem engedte el.

Főiskolásként már olyan vizsgaelőadásokba hívták, amelyek messze megelőzték az évfolyamtársak lehetőségeit is. Egy ilyen előadás után ajánlott neki szerződést a kecskeméti színház igazgatója, így diploma nélkül játszhatta el Petruchiót a Makrancos Katában. Már ekkor kiderült, hogy különös biztonsággal mozog a színpadon, sokszor idősebb, összetettebb szerepeket kapott, mint amit a kora indokolt volna.

Az országos ismertséget az 1966-os [Hideg napok](#) hozta meg számára, ahol Latinovits Zoltán, Darvas Iván és Szirtes Ádám partnereként lépett a filmvászonra. A kritika egyenrangú szereplőkként emelte ki a négy főszereplőt, a film pedig – Jancsó Miklós Szegénylegények című alkotásával együtt – megnyitotta az utat a magyar film és televízió világát.

Bár Kecskeméten kivételesen kedvező helyzetben volt, nem elégedett meg egyetlen társulattal. Veszprémbe szerződött, mert más rendezőkkel is dolgozni akart, majd rövid időn belül a budapesti Thália Színház tagja lett. Később szinte minden jelentős fővárosi színházzal kapcsolatba került, gyakran váltott társulatot, ezért sokan vándorszínészként emlegették. Ezt maga is vállalta: úgy érezte, benne van a változtatás kényszere, mindig többre és újabb kihívásokra vágyott.

Pályája során több alkalommal is szembement a konvenciókkal. A [Nemzeti Színház](#) korai ajánlatát például visszautasította, mert nem tudták megmondani, milyen szerepek várnának rá. Később, 1977-ben mégis csatlakozott a társulathoz. Addigra már kialakult az a színészi magatartás, amely egyszerre volt fegyelmezett és kísérletező, és amely egész pályáját végigkísérte.

A színpad mellett a film és a szinkron is fontos terepe lett, jellegzetes orgánuma miatt a rádióban és a szinkronstúdiókban is keresett művész volt. Főiskolás kora óta szinkronizált, hangját többek között Richard Burton, Walter Matthau és Jean Reno is „kölcsonvette”. Később rendezőként is kipróbálta magát, 2003 és 2007 között a Soproni Petőfi Színház művészeti igazgatója volt, ahol saját bevallása szerint már inkább az alkotás öröme és a közösség építése érdekelt, mint a szereplés.

Élete későbbi szakaszában az írás is egyre fontosabbá vált számára. 65. születésnapjára írta meg az Emlékszilánkok című kötetét, amelyet saját életanyagából épített fel. A kötetet szerkesztő Háy János szerint meglepő őszinteség és közvetlenség jellemezte. Prózát és verseket is írt, számára ez nem szakmai program, hanem belső szükséglet volt. A csendesebb pillanatokban az úszás és a hajózás jelentett számára feloldódást.

Egy olyan színész távozott, aki nem egyetlen szerephez vagy korszakhoz kötődött, hanem folyamatos mozgásban tartotta önmagát: társulatok, műfajok, szerepek és formák között keresve azt, ami mindig újra és újra kihívást jelentett számára.

Ismertebb filmjei, sorozatai és tévéjátékai: Hideg napok, Othello Gyulaházán, Forduljon Psmithhez, Kántor, Osztrigás Mici, Holnap kupaszerda, Nagyvizit, Gyertek el a névnapomra, Kisváros, Üvegtigris

Művészi munkásságát számos rangos kitüntetéssel ismerték el. Jászai Mari-díjjal, Erdemes Művész címmel, Kiváló

Művész címmel és Kossuth-díjjal is kitüntették, amelyek egyaránt tanúsítják a magyar színház- és filmművészetben betöltött kiemelkedő szerepét.

Dani

www.magyar nemzet.hu

Ajánló